

[Steen.]

indtil de Forhandlinger, der føres inden for Partierne, Partierne imellem og i Regeringen, er tilendebragt. Der vil derefter for Rigsdagen foreligge et Forslag, som kan være Udgangspunkt for den Debat, der til sin Tid skal føres, og den Afgørelse, som derefter skal træffes.

Valdemar Thomsen: Jeg har hørt paa Forhandlingerne her i Salen i Gaar, og Medlemmer, som ikke i Forvejen var klar over det, er kommet til det Resultat, at det saakaldte Samarbejde Partierne imellem ikke er af særlig stor Betydning. Som det er blevet fremhævet fra forskellig Side, er dette næsten den eneste Lejlighed, hvor Rigsdagen faar Mulighed for at øve Indflydelse paa Prisniveauet, og saa viser det sig, at der er den mest rygende Uenighed om saavel Principper som om de praktiske Foranstaltninger, der bør træffes! Regeringens specielle Støtteparti satte endda gennem det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ind med en sønderlemmende Kritik af saavel Principper som af Form, og det er vel ret uhørt, at en Minister i en Diskussion om en vigtig Sag maa betegne, om ikke sit eget Parti, saa dog sine Meningsfæller som hysteriske og lignende.

Ministeren havde for øvrigt efter min Mening fuldstændig Ret, naar han hævdede, at en Del af Aarsagen til den megen Kritik var at søge i den Omstændighed, at Bybefolkningen gennem de sidste 6—8 à 10 Aar var vænnet til Priser paa Fødevarer, der maatte betegnes som fantastiske lave. Det tror jeg ærligt talt at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen burde skrive sig bag Øret, forinden han fortsætter med den Misundelseskampagne, som han var noget inde paa i Gaar. Utak er Verdens Løn, kan man sige, for det er nemlig for en stor Del Landbrugsministeren, Byerhvervene kan takke for, at de gennem de mange Aar har levet højt paa Landbrugets Bekostning. Landbrugsministerens Erkendelse af, at det var fantastisk lave Priser, Landbruget fik, er anerkendelsesværdig, men bedre havde det naturligvis været, om den højt-ærede Minister for de 6, 8 eller 10 Aar siden havde sat ind med de rette Midler for at dele Sol og Vind lige.

Efter Forhandlingernes Forløb i Gaar havde jeg ventet — og det tror jeg, der var mange, som havde ventet —, at Udvalget i Dag kunde have mødt med et positivt Resultat i Form af en Forsikring om, at Brødpriserne vilde blive holdt betydeligt lavere end af Landbrugsmini-

steren bebudet. Det er ikke blevet Tilfældet, og det er, forekommer det mig, ikke nok, at der i Betænkningen skrives, at Udvalget er enigt om, at der bør tilstræbes den mindst mulige Forhøjelse af Rugbrødspriserne. Det er nemlig noget, som alle Parter, forhaabentligt da, i Forvejen var enige om.

Fra vor Side er vi enige i det Princip, der er lagt til Grund for Forslaget, men vi vil ikke være med til at opkræve Afgift paa Hvedemel og anvende den som Tilskud til Rugbrødsprisen eller til Bagerne, som det næsten bliver, uden Sikkerhed for, at Maksimalprisen paa Rugbrød bliver passende, og derfor maa vi, som Stillingen er, ved tredje Behandling undlade at stemme. Vi ønsker ikke at være smaalige, men en Bruttofortjeneste til Møllere og Bagere, der ligger flere Hundrede Procent højere, end Tilfældet var i 1914, anser vi for komplet urimelig.

Martin Nielsen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg lige knytte et Par Bemærkninger til Udvalgets Betænkning og til den Diskussion, der er ført her i Dag.

Jeg ser af Betænkningen, at selv Udvalget, som har været nedsat, og som har faaet Oplysninger, der er Tingets Medlemmer ubekendt, ikke tør tage Ansvaret for de Priser, som Landbrugsministeren har skitseret vil være Priserne for Brødet fra og med paa Mandag. Det er en Understregning af den Debat, som fandt Sted i Gaar, og hvoraf det fremgik, at der saa at sige i alle Partier var en meget stærk Modstand imod disse Priser og en Efterlysning af Dokumentation af Prisernes Nødvendighed.

Nu vil vi jo imidlertid i Løbet af meget kort Tid se, at de samme Partier og de samme Medlemmer vil stemme for Lovforslaget her og dermed ogsaa i Virkeligheden tage Ansvaret for Brødpriserne Stigning paa Mandag. I denne Situation kommer da det radikale Partis Ordfører i Dag og siger til Tingets Medlemmer og dermed ogsaa til Befolkningen: Det er uheldigt at føre denne Diskussion paa nærværende Tidspunkt, lad være med det, indtil vi — det vil sige Partierne og Regeringen — er blevet enige. Det er kun skadeligt at føre denne Diskussion paa nuværende Tidspunkt. Vent og se, siger han. Maa vi andre saa ikke have Lov til at sige: Hvis man fra Regeringspartierne og Regeringens Side kan tage det Standpunkt, saa vent med Brødpriserne Forhøjelse paa Mandag! Paa Mandag stiger Brødprisen under alle Omstændigheder, paa Mandag vil det arbej-